

Jan Paweł II

Znaczenie Sanktuariów Maryjnych

Przemówienie na Anioł Pański, Watykan, 21 czerwca 1987 r.

Z wielką radością rozpoczęliśmy w uroczystość Pięćdziesiątnicy Rok Maryjny jako przygotowanie do trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa. W wigilię tego święta niektóre najważniejsze sanktuaria maryjne świata połączyły się z sobą w modlitwie różańcowej.

Z pewnością, w tym roku poświęconym w sposób szczególny oddawaniu czci Matce Bożej sanktuaria maryjne we wszystkich diecezjach staną się uprzywilejowanym celem pielgrzymowania wiernych.

Sanktuaria maryjne są to miejsca, które świadczą o szczególnej obecności Maryi w życiu Kościoła. Należą one do duchowego i kulturalnego dziedzictwa danego ludu i posiadają wielką siłę przyciągania i promieniowania. W nich - jak napisałem w Encyklice *Redemptoris Mater* - „nie tylko jednostki czy środowiska miejscowe, ale niekiedy całe narody i kontynenty szukają spotkania z Matką Pana, z Tą, która jest błogosławiona, ponieważ uwierzyła” (n. 28). Właśnie dlatego - napisałem w tejże Encyklice - „można by mówić o swoistej «geografii» wiary i pobożności maryjnej, która obejmuje wszystkie miejsca szczególnego pielgrzymowania Ludu Bożego, który szuka spotkania z Bogarodzicą, aby w zasięgu matczynej obecności Tej, „która uwierzyła”, znaleźć umocnienie swojej własnej wiary” (tamże).

Sanktuaria maryjne są niejako domem Matki, wyznaczają etapy postępu i odpoczynku na długiej drodze prowadzącej do Chrystusa; są ośrodkami, w których poprzez prostą i pokorną wiarę „ubogich w duchu” (por. Mt 5, 3) następuje spotkanie z tymi wielkimi bogactwami, które Chrystus powierzył i darował Kościołowi, przede wszystkim z sakramentami, łaską, miłosierdziem, miłością ku cierpiącym i chorym braciom.

Sanktuaria maryjne są prawdziwymi wiecznikami, gdzie wszyscy wierni mogą pogрузić się w żarliwej modlitwie wspólnie z Maryją, Matką Jezusa (por. Dz 1, 14), nie tylko w modlitwie liturgicznej, ale także i tej, która wypływa ze zdrowych form pobożności ludowej, będącej nierzadko przejawem zmysłu religijnego całego ludu, a czasem osiagającej zadziwiająco teologiczną przenikliwość, połączoną z niezwykłym natchnieniem poetyckim.

Podczas modlitwy „Anioł Pański” w niedziele Roku Maryjnego pragnę poświęcić nieco uwagi niektórym sanktuariom maryjnym, ich historii i ich duchowemu przesłaniu, które wierni starają się włączyć do doświadczeń swojego pielgrzymowania, aby potem przeżywać je i realizować w codziennym życiu.

Niech Najświętsza Panna roztacza nad nami swoją opiekę.